

Kapuk, emelkedjetek!

szöveg: Szónyi B., 1762

dallam: G. Franc, Genf, 1542 (130. zsoltár)

1. Ka - puk, e - melked - je - tek! Ki - ál - tó szó hal - lik,
Ím, jó fe - je - del - me - tek, Az i - dő haj - nal - lik:
Har - mat - tal ra - kott fe - je, Vé - le sok ál - dá - sa,
Bé - tölt tel - jes i - de - je, Hogy minden test lás - sa.

2. Ímhol jön a Vőlegény, Lelkem, menj elébe, Keresd nyugtod, mint szegény Gazdag kebelébe'. Kedves vendéget várok, Szívem ajtajáról Hulljanak a závárok, Mert már közel járul.

3. Már az ég harmatozzon, A föld igazságot, Mint bő gyümölcsöt, hozzon: Indíts vigasságot, Ó, kegyes Immánuel, Mert várlak valóba': Ó, te kiseded Sámuel, Jöjj már el Silóba!

4. Az utat egyengessed, Szívemben a mérget S ürömgökért égessed, Lelkemről a kérget, A keménységet vedd ki, Hogy meglágyulhassak, A gazt s gerendát szedd ki Szememből, hogy lássak.

5. Az Illésnek lelkével Ruházz fel engem is, Szent szerelmed tüzével Égjen én lelkem is. Áldj meg oly kegyességgel, Hogy higgyek és szóljak, Hűségedre hűséggel Másokat unsozljak.

6. Isten Báránya, jövel, Mutasd szelídséged; Uram, felemelt fővel Várom üdvösséged. Igazság napja, támadj, Adj világosságot, Magamnak nincs: reám adj Örök igazságot.

7. Dávid gyökere s ága, Fényes hajnalcsillag, Pogányok kívánsága, Megígért áldott mag; Isai törzsökéből Származott vesszőszál: Nékem Atyám kedvéből Erős torony s kőszál!

8. Bennem az Úr temploma Általad készüljön, Vesszen a bűnnek nyoma, Lelked újjászüljön. Méltóztass személyedre E gyarló világon, Dicső jelenlétedre Dűljön le a Dágon.

9. Tégy szívedre pecsétül, Bélyegül karodra: Így Lelked erejétül Élek csak számodra. Mindvégig velem maradj Mennyei erővel, Holtom óráján ne hagyj, Jövel! Ámen, jövel!